

PODIUM

'Reset' van Tristero

JE KAN NOOIT GOED DOEN

Wat het Brusselse theatergezelschap **Tristero** ook doet, elke keer is het iets volstrekt anders. Een locatiestuk dat zich afspeelt in een café ('Altijd 'tzelfde), een kitscherige bewerking van Mike Leighs cultfilm 'Abigail's Party' of een voorstelling gebaseerd op zoekertjes met niet-professionele acteurs ('The Search Project'): telkens weer vinden Kristien De Proost, Youri Dirckx en Peter Vandenbempt zichzelf opnieuw uit. Maar een voorstelling maken met enkel hun drieën: dat was nog nooit gebeurd. Tot nu, met 'Reset'.

Julie RODEYNS

In dit project thematiseren ze hoe de overvloed aan informatie, in een wereld waarin alles in onderling verband staat, ons vermogen om in opstand te komen verlamt. Zwarte koek, die door de droge humor waar het gezelschap om bekend staat, toch behapbaar blijft.

Wanneer de helle Bühnelichten aanfloepen, kijk je als publiek een Relay-winkel binnen die zo uit een of ander treinstation lijkt geplukt. Alles is tot in de puntjes realistisch: de tijdschriften die keurig op een rijtje vanop identieke felrode schappen liggen te lonken, rekjes vol snoep en frisdrank en goedkope prullaria die wisselend met de seizoenen de feestdagen aanduiden. De verkoopster, een rol van Kristien De Proost, staat zich maar wat bezig te houden tot de eerste klant verschijnt. Al snel volgt een tweede, een derde en een vierde: Peter Vandenbempt en Youri Dirckx doen afwisselend in telkens nieuwe outfits hun intrede. Een bewaker die af en toe binnendrentelt (heeft hij een oogje op de verkoopster?), een norse man die de Gazet van Antwerpen zoekt en niet kan vinden, twee puffende wielertoeristen die een verfrissend drankje kopen, een vriend die even langswipt met de lunch en een onhandige kerel die zijn hele rugzak moet legen eer hij zijn geld vindt: ze zetten de rollen zo fris, kleurrijk en herkenbaar neer, dat het hoogst amusant en onderhoudend blijft. Al vraag je je na een tijdje wel af: waar gaat dit heen?

INERTIE

Het trio wil het met 'Reset' over de hedendaagse inertie hebben: hoe in een wereld waar rampen en crisissen elkaar opvolgen, we misschien vinden dat we iets moeten doen maar uiteindelijk vooral niets doen. Ze vonden een mogelijke verklaring

bij de schrijver Stéphane Hessel, die in 'Indignez-vous!' de oorzaak legt bij de complexiteit van de wereld. Vroeger was goed en slecht zo helder als zwart en wit, nu krijgen we zoveel, vaak tegenstrijdige, informatie over ons heen dat we niet meer weten aan welk zeil we moeten trekken. Het komen en gaan in de Relay-Store is een krachtige verbeelding van deze stelling. Een krantenwinkel is een mekka van actuele informatieverstrekking, waar verschillende strekkingen en interessedomijnen op gelijke hoogte broederlijk naast elkaar staan. De vluchtige passages van de klanten zet het contrast tussen de anekdotiek van het dagdagelijkse leven en de al dan niet Grote Problemen die dode letter op papier blijven sterk in de verf. We noemen ons graag een geïnformeerde burger, maar wat weten we echt? Wat doen we echt? En hoe achteloos slaan we de pagina weer om?

SUBSIDIES OF NATURA

Het is een verrassende wending in het stuk die je achteraf op zulke gedachten brengt. Nadat De Proost haar winkel sluit spreekt ze ons samen met haar twee kompanen via een videoscherm uit persoonlijke naam toe. We leren hoe deze productie mogelijk werd gemaakt: via steun in natura van onder andere de Relay-winkel en Coca Cola Company, die gratis materiaal ter beschikking stelden. Maar ook met de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap en het Kaaithheater. Plots krijgt een eerdere onderbreking in de voor-

TRISTERO, 'RESET' (2012), FOTO: MIRJAM DEVRIENDT

stelling, waarin een gepensioneerde militair een speech gaf over de noodzaak van wapens om overal de vrede te bewaren, betekenis. Een ingewikkelde uitleg over de affiliaties en bankrekeningen van de organisaties die deze voorstelling mogelijk maakten, leert dat er tal van linken zijn met de wapenlobby. De conclusie: elke kleine actie, bijvoorbeeld het kopen van een tijdschrift of het maken van een voorstelling, resoneert op een niveau dat ons bevatten overstijgt. Goed kan je nooit doen, zelfs niet met de beste bedoelingen. Een nieuwe boodschap is dit niet, maar het is puik dat Tristero in plaats van een beschuldigend vingertje omhoog te steken, zichzelf als uitgangspunt neemt. Dat maakt de boodschap er alleszins eerlijker en oprechter op.

Tristero, 'Reset' gaat na de première die ondertussen in Kaaithheater plaatsvond, op tournee doorheen Vlaanderen. www.tristero.be